

Kochał Skierniewice z romantycznym zacięciem

data aktualizacji: 2025.10.30 autor: Anna Wójcik-Brzezińska

W 1963 roku Oficyna Poetów i Malarzy ustanowiła nagrodę im. T. Sułkowskiego. W 1983 roku Towarzystwo Przyjaciół Skierniewic ufundowało tablicę pamiątkową, umieszczoną na jego rodzinnym domu. 22 stycznia 1997 roku Rada Miasta nadała mu honorowe obywatelstwo Skierniewic. Od 2003 roku Skierniewice organizują Ogólnopolski Konkurs Poetycki im. Tadeusza Sułkowskiego.

Mówił: „Do Skierniewic się wraca, a nie jeździ na urlopy”. Tadeusz Sułkowski urodził się 15 października 1907 roku w samym sercu Skierniewic, w kamienicy tuż obok ratusza. Za miastem tęsknił, ale nigdy do niego nie wrócił.

*Na wadze położą garstkę prochu.
Cóż do tego prochu pisanie dorzuci?
Ptaku sztuki odfrun,
Jeśli mam tylko tyle ważyć, ile dźwięk lutni.
Tu w porządek obraca się to nawet, co upadło
I w piękne gruzy rzeźby kamień kłęski,
Który we wnętrznościach utworu leży jako światło,
Ale od którego popiół po mnie będzie ciężki.*

Uczył się w elitarnym wówczas skierniewickim Gimnazjum im. Bolesława Prusa. Nauczyciele wspominali go jako zdolnego, zainteresowanego literaturą młodzieńca. W czasach gimnazjalnych w szkole wydawano pismo „**Zabawy Naukowe**”, w którym publikowano recenzje literackie i artykuły

uczniów.

Po maturze zapisał się na studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim, na zajęcia dojeżdżając ze Skierniewic. Już wtedy pełnił funkcję sekretarza Towarzystwa Przyjaciół Skierniewic. Inicjował akcje takie jak konkursy na najlepiej utrzymane podwórko, najbardziej ukwiecony balkon czy najładniejszy sklep spożywczy. Był redaktorem „**Brzasku Skierniewickiego**”, a swoje teksty publikował m.in. w „**Głosie Skierniewic i Okolicy**”. Pisał recenzje teatralne, artykuły o turystyce oraz teksty dotyczące życia politycznego. Przyjaźnił się z Kazimierzem Wyką, Tymonem Terleckim i Ludwikiem Fryde.

W kampanii wrześniowej został ranny i odznaczony Krzyżem Walecznych. W Wielkiej Brytanii służył najpierw jako oficer kasynowy, później jako bibliotekarz. Po wojnie, w Londynie, współorganizował Dom Pisarza Polskiego.

Nie chciał wracać do kraju rządzonego przez komunistów, ale nie potrafił też w pełni odnaleźć się w rzeczywistości emigracyjnej. Kiedy znajomi zapytali go kiedyś, dlaczego nie odwiedzi ukochanego miasta, odpowiedział: „**Do Skierniewic się wraca, a nie jeździ na urlopy**”. Nigdy jednak nie wrócił.

Współpracował z „**Wiadomościami**”, „**Orłem Białym**”, „**Kulturą**”, a także z Rozgłosnią Polską Radia Wolna Europa. Pisał wiersze, fraszki i aforyzmy, choć większość z nich pozostała w szufladach. W 1955 roku otrzymał Nagrodę Poetycką Roku Mickiewiczowskiego przyznaną przez Towarzystwo Przyjaciół Kultury Polskiej.

Zmarł na atak serca w nocy z 26 na 27 lipca 1960 roku. Spoczął na cmentarzu **Hampstead Cemetery** w Londynie.

W 1983 roku na jego rodzinnym domu w Skierniewicach umieszczono tablicę pamiątkową, a w 1997 roku nadano mu tytuł Honorowego Obywatela Miasta.

Źródło: <https://zyrardow.eglos.pl/aktualnosci/item/45205-kochal-skierniewice-z-romantycznym-zacieciem>